

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

9. června 2010*

Ve věci T-237/05,

Éditions Odile Jacob SAS, se sídlem v Paříži (Francie), původně zastoupená W. van Weertem a O. Frégetem, poté O. Frégetem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské Komisi, zastoupené X. Lewisem, P. Costa de Oliveira a O. Beynet, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

podporované

Lagardère SCA, původně zastoupenou A. Wincklerem, S. Sorinasem Jimenem a I. Girgensonem, poté A. Wincklerem, F. de Burem a J.-B. Pinçonem, advokáty,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. dubna 2005, kterým byla částečně zamítnuta žádost žalobkyně o získání přístupu k některým dokumentům týkajícím se řízení o spojování podniků (věc COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení A. W. H. Meij (předseda), V. Vadapalas a L. Truchot (zpravodaj), soudci,
vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. září 2009,

s přihlédnutím k usnesení o znovuotevření ústní části řízení ze dne 28. září 2009 a k odpovědi žalobkyně na písemný dotaz Tribunálu,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1. Žádosti o přístup k dokumentům podané žalobkyní

- ¹ Dopisem ze dne 27. ledna 2005 požádala společnost Éditions Odile Jacob SAS, která je v této věci žalobkyní, Komisi Evropských společenství na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) o přístup k několika dokumentům týkajícím se správního řízení (dále jen „dotčené řízení“), které vedlo k přijetí rozhodnutí Komise 2004/422/ES ze dne 7. ledna 2004 prohlašujícího spojení podniků za slučitelné se společným trhem a s dohodou o Evropském hospodářském prostoru (Věc COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (Úř. věst. L 125, s. 54, dále jen „rozhodnutí o slučitelnosti“), aby je

mohla použít na podporu své žaloby v řízení ve věci *Éditions Odile Jacob v. Komise*, T-279/04, probíhajícím u Tribunálu, jehož cílem je zrušení rozhodnutí o slučitelnosti. Dokumenty, na které se žádost vztahovala, byly tyto:

- a) rozhodnutí Komise ze dne 5. června 2003 o zahájení důkladného šetření na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, s. 1) v dotčeném řízení;

- b) úplné znění smlouvy o převodu podepsané dne 3. prosince 2002 společností *Natexis Banques populaires SA* na straně jedné a *Segex Sarl* a *Ecrinvest 4 SA* na straně druhé;

- c) veškerá korespondence mezi Komisí a *Natexis Banques populaires* za období od září 2002 do oznámení spojení podniků, k němuž došlo dne 14. dubna 2003;

- d) veškerá korespondence mezi Komisí a *Lagardère SCA* za období od září 2002 do výše uvedeného oznámení;

- e) smlouva, kterou *Natexis Banques populaires* nabyla podíly a majetek *Vivendi Universal Publishing SA (VUP)* od *Vivendi Universal SA* dne 20. prosince 2002 ;

- f) příslib koupě VUP učiněný Lagardère vůči Vivendi Universal dne 22. října 2002;
- g) veškeré interní zprávy Komise týkající se výlučně či nevýlučně použití čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89 na nabytí majetku VUP společností Natexis SA/Investima 10 SAS, včetně těch, které si vzájemně zaslyaly generální ředitelství (GR) „Hospodářská soutěž“ Komise a právní služba Komise;
- h) veškerá korespondence mezi Komisí a Natexis týkající se výlučně či nevýlučně použití čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89 na nabytí majetku VUP společností Natexis/Investima 10.
- 2 Dopisem ze dne 27. ledna 2005 zaslala žalobkyně Komisi žádost o přístup k další řadě dokumentů, aby je mohla použít na podporu své žaloby v řízení Éditions Odile Jacob v. Komise, T-452/04, probíhajícím před Tribunálem, jehož cílem bylo zrušení rozhodnutí Komise ze dne 30. července 2004 o schválení Wendel Investissement SA jako nabyvatele majetku, který Lagardère převedla, v souladu s rozhodnutím o slučitelnosti (dále jen „rozhodnutí o schválení“). Dokumenty, na něž se žádost vztahovala, byly tyto:
- a) rozhodnutí Komise o schválení zmocněnce pověřeného dohledem nad plněním závazků převzatých Lagardère při povolení spojení podniků rozhodnutím o slučitelnosti;
- b) zmocnění udělené Lagardère společnosti Salustro Reydel Management SA k dohledu nad plněním závazků převzatých Lagardère při povolení spojení rozhodnutím o slučitelnosti;

- c) případné žádosti Komise o změnu týkající se návrhu zmocnění a odpovědi podané Lagardère k této věci;

- d) zmocnění udělené Lagardère správci odděleného majetku (Hold Separate Manager), odpovědnému za správu majetku v souladu s rozhodnutím o slučitelnosti;

- e) rozhodnutí Komise o schválení výše uvedeného správce;

- f) návrh smlouvy podepsaný dne 28. května 2004 mezi Lagardère a Wendel Investissement o převzetí převedeného majetku;

- g) dopis zasláný společnosti Lagardère Komisi dne 4. června 2004, požadující po Komisi, aby schválila Wendel Investissement coby nabyvatele převedeného majetku;

- h) žádost o informace zasláná Komisí společnosti Lagardère na základě článku 11 nařízení č. 4064/89 dne 11. června 2004, jejímž účelem bylo umožnit Komisi posoudit, zda podmínky pro schválení společnosti Wendel Investissement byly splněny;

- i) odpověď Lagardère ze dne 21. června 2004 na tuto žádost o informace;
- j) zpráva zmocněnce posuzující kandidaturu Wendel Investissement na nabyvatele převedeného majetku z hlediska kritérií ke schválení, předaná Komisi dne 5. července 2004.
- 3 Faxem ze dne 15. února 2005 předal generální ředitel GŘ „Hospodářská soutěž“ žalobkyni dopis Komise ze dne 5. února 2004, kterým bylo schváleno jmenování zmocněnce a správce odděleného majetku [dokumenty uvedené v bodě 2 výše pod písm. a) a e)], a informoval ji o tom, že ostatní dokumenty jí nemohou být poskytnuty, protože se na ně vztahují výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první až a třetí odrážce a v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001 a protože neexistuje převažující veřejný zájem na jejich zpřístupnění.
- 4 Dopisem ze dne 18. února 2005 podala žalobkyně potvrzující žádost (dále jen „žádost o přístup“) ohledně dokumentů, k nimž jí byl přístup odepřen.
- 5 Dne 14. března 2005 informoval generální tajemník Komise žalobkyni o tom, že lhůta na odpověď na její žádost bude prodloužena podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 až do 7. dubna 2005, z důvodu složitosti žádosti o přístup a počtu požadovaných dokumentů.

2. Napadené rozhodnutí

- 6 Rozhodnutím D (2005) 3286 ze dne 7. dubna 2005 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise potvrdila své odepření zpřístupnění ze dne 15. února 2005.

- 7 Komise určila dokumenty, na které se vztahuje žádost o přístup, a poskytla jejich podrobný seznam, s výjimkou dokumentů uvedených v bodě 1 výše pod písm. d), z důvodu, že korespondence mezi Lagardère a Komisí byla obsažena přibližně ve dvaceti složkách a že by sestavení podrobného seznamu představovalo nepřiměřenou administrativní zátěž. Kromě toho upřesnila, že nemá v držbě dokument uvedený v bodě 1 výše pod písm. f), a uvedla, že dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. c) zahrnují dokumenty uvedené v tomtéž bodě pod písm. h).

- 8 V napadeném rozhodnutí se Komise dovolává výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu, k odepření přístupu ke všem požadovaným dokumentům z důvodu, že byly útvarům Komise oznámeny nebo těmito útvary vypracovány v rámci řízení o kontrole spojování podniků. Komise má za to, že pro případ, že by Tribunál zrušil rozhodnutí o slučitelnosti, by Komise musela přijmout nové rozhodnutí, a tudíž obnovit vyšetřování. Cíl tohoto vyšetřování by byl ohrožen, kdyby písemnosti vyhotovené nebo obdržené v rámci kontrolního řízení byly v tomto stádiu zveřejněny. Obecně má Komise za to, že by zpřístupnění informací, které jí byly poskytnuty v rámci řízení o kontrole spojování podniků, narušilo atmosféru důvěry a spolupráce nastolenou mezi Komisí a dotčenými stranami, která je pro shromáždění potřebných informací nezbytná.

- 9 Komise se rovněž dovolává výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany obchodních zájmů, k odůvodnění odepření přístupu k dokumentům uvedeným v bodě 1 výše pod písm. b) až e) a h) a v bodě 2 výše pod písm. b), c) (zčásti), d), f), g), i) a j), neboť obsahují citlivé informace ohledně obchodních strategií dotčených podniků předané těmito podniky Komisi pouze za účelem kontroly zamýšleného spojení. Komise má za to, že dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. a) a v bodě 2 výše pod písm. c) (pokud jde o dopis Komise zaslaný Lagardère) a h), které byly všechny vyhotoveny Komisí, též obsahují citlivé obchodní informace ohledně dotčených podniků.
- 10 Komise se kromě toho dovolává výjimky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany rozhodovacího procesu orgánu, k odůvodnění odepření přístupu ke dvěma ze tří interních zpráv Komise uvedených v bodě 1 výše pod písm. g). Jednou z nich je žádost GŘ „Hospodářská soutěž“ o stanovisko adresovaná právní službě; druhou je zpráva určená členu Komise odpovědnému za hospodářskou soutěž, které shrnuje stav věci. Komise má za to, že tyto dvě zprávy odrážejí předběžná interní stanoviska a konzultace za účelem přijetí rozhodnutí o slučitelnosti a že její rozhodovací proces by byl vážně ohrožen, pokud by její interní rozhodnutí byla zveřejněna. Tvrdí, že její služby musí mít možnost svobodně vyjádřit své názory, aniž by byly vystaveny vnějším tlakům, aby Komisi objasnily věc za účelem přijetí rozhodnutí.
- 11 Komise se konečně opírá o výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany právního poradenství, k odůvodnění odepření přístupu k jednomu z dokumentů uvedených v bodě 1 výše pod písm. g). Zdůrazňuje, že je prvořadé, aby právní poradenství mohlo být poskytováno naprosto otevřeně, objektivně a nezávisle. Má za to, že kdyby právní služba musela brát v úvahu následné zveřejnění svého stanoviska, nevyjadřovala by se zcela nezávisle.

- 12 Pokud jde o dokumenty třetích osob, Komise je toho názoru, že nebyla povinna tyto osoby konzultovat na základě čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001, neboť měla za to, že se uplatní jedna z výše uvedených výjimek, tudíž bylo jasné, že dotčené dokumenty nesměly být zpřístupněny.
- 13 Komise tvrdí, že zvažila možnost udělit žalobkyni částečný přístup k dotčeným dokumentům podle čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 a že tuto možnost vyloučila vzhledem k velkému počtu požadovaných dokumentů a s přihlédnutím k tomu, že na téměř celý obsah těchto dokumentů se vztahovaly výše vyjmenované výjimky. Určení částí těchto dokumentů, které by mohly být předány, by podle Komise zapříčinilo nepřiměřenou administrativní zátěž ve vztahu k zájmu veřejnosti na přístupu k dílčím částem, které by byly výsledkem tohoto postupu.
- 14 Kromě toho Komise poukazuje na to, že žádný převažující veřejný zájem neodůvodňuje zpřístupnění uvedených dokumentů, neboť se žádost o přístup zakládá na obraně zájmů žalobkyně ve sporu před Tribunálem, což je obrana spadající pod soukromý, nikoli veřejný zájem.
- 15 Komise upozorňuje žalobkyni na to, že existují jiná zvláštní pravidla přístupu upravená jednak nařízením č. 4064/89, jednak ustanoveními jednacích řádů Soudního dvora a Tribunálu, která účastníkovi soudního řízení umožňují podat návrh na přijetí organizačních procesních opatření, jež mohou spočívat v žádosti o předložení dokumentů souvisejících s projednávanou věcí.

- 16 Konečně Komise uvádí, že skutečnost, že v příloze své žalobní odpovědi ve věci T-279/04 předala žádosti o informace založené na článku 11 nařízení č. 4064/89, neznamená, že je na základě téhož ustanovení povinna zpřístupnit žádost o informace adresovanou společnosti Lagardère uvedenou v bodě 2 výše pod písm. h). Připomíná, že písemnosti přiložené ke spisům předloženým Soudnímu dvoru a Tribunálu se předávají pouze pro účely daného řízení a nejsou určeny ke zveřejnění, kdežto předání určitého dokumentu na základě nařízení č. 1049/2001 je rovnocenné zveřejnění tohoto dokumentu.
- 17 Dne 5. července 2005, po vydání napadeného rozhodnutí, podala žalobkyně návrh na přijetí organizačního procesního opatření podle článku 64 jednacího řádu ve věci T-279/04, kterým se domáhala, aby Tribunál nařídil Komisi, aby předložila dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. a) až h). Komise předala žalobkyni v příloze ke svému vyjádření ke zmíněnému návrhu dokument uvedený v bodě 1 výše pod písm. a), tj. rozhodnutí ze dne 5. června 2003 o zahájení důkladného šetření na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 4064/89 v dotčeném řízení.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 18 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 17. června 2005 podala žalobkyně žalobu směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí.
- 19 Aktem došlým kanceláři Tribunálu dne 29. září 2005 podala Lagardère návrh na vstup do řízení v projednávané věci jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.

- 20 Po změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k šestému senátu, kterému byla v důsledku toho přidělena i projednávaná věc.
- 21 Usnesením předsedy šestého senátu Tribunálu ze dne 6. března 2009 bylo společnosti Lagardère povoleno vstoupit do řízení v projednávané věci.
- 22 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu položil písemně účastníkům řízení otázky, na které tyto odpověděly ve stanovené lhůtě.
- 23 Usnesením ze dne 10. července 2009, v souladu s čl. 65 písm. b), čl. 66 odst. 1 a čl. 67 odst. 3 třetím pododstavcem jednacího řádu, Tribunál nařídil Komisi, aby předložila všechny požadované dokumenty, s výjimkou dokumentů uvedených v bodě 1 výše pod písm. f) a v bodě 2 výše pod písm. a) a e), přičemž upřesnil, že tyto dokumenty nebudou předány žalobkyni ani vedlejší účastníci v rámci tohoto řízení. Těto žádosti bylo vyhověno.
- 24 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 9. září 2009.
- 25 Usnesením ze dne 28. září 2009 byla znovuotevřena ústní část řízení za účelem položení písemného dotazu žalobkyni.

26 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

27 Komise podporovaná vedlejší účastníci navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. K předmětu sporu

28 Několik dokumentů, k nimž žalobkyně požadovala přístup na základě nařízení č. 1049/2001, jí Komise předala v plném či částečném rozsahu v příloze ke svým žalobním odpovědím ve věcech T-279/04 a T-452/04 a k vyjádření k návrhu na přijetí

organizačního procesního opatření podanému žalobkyní ve věci T-279/04. Takto předanými dokumenty jsou následující:

- nedůvěrné znění dokumentu uvedeného v bodě 1 výše pod písm. a), tj. rozhodnutí Komise ze dne 5. června 2003 přijatého podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 4064/89 v dotčeném řízení;
- nedůvěrné znění kupní smlouvy podepsané dne 3. prosince 2002 společnostmi Segex a Ecrinvest 4 na straně jedné a společností Lagardère na straně druhé; tato smlouva odpovídá dokumentu uvedenému v bodě 1 výše pod písm. b), jak to potvrdily Komise a Lagardère v odpovědi na písemný dotaz Tribunálu;
- část dokumentu uvedeného v bodě 1 výše pod písm. c), tj. korespondence mezi Komisí a Natexis za období od září 2002 do oznámení spojení, k němuž došlo dne 14. dubna 2003;
- dokument uvedený v bodě 2 výše pod písm. h), tj. žádost o informace ze dne 11. června 2004 zasláná Komisí společnosti Lagardère;
- nedůvěrné znění dokumentu uvedeného v bodě 2 výše pod písm. j), tj. zprávy zmocněnce ke kandidatuře Wendel Investissement

²⁹ Žalobkyně v odpovědi na písemné dotazy Tribunálu uvedla, že se domnívá, že její zájem na podání žaloby ohledně těchto dokumentů zanikl, neboť žádosti o přístup bylo v tomto ohledu takto učiněným předáním vyhověno.

- 30 Není již tedy na místě rozhodovat o legalitě napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise odepřela přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 výše pod písm. a) až c) a v bodě 2 výše pod písm. h) a j).
- 31 Kromě toho žalobkyně nenapadla tvrzení Komise, že tato nemá v držení dokument uvedený v bodě 1 výše pod písm. f).
- 32 Předmět sporu se tudíž napříště týká legality napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise odepřela celkový či částečný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 výše pod písm.d), e), g) a h) a v bodě 2 výše pod písm. b) až d), f), g) a i) (dále jen „sporné dokumenty“).

2. K přípustnosti jednoho z argumentů předložených na úvod vedlejší účastnicí

Argumenty účastnic řízení

- 33 Vedlejší účastnice na úvod podotýká, že sporná žádost o přístup musí být posouzena ve zvláštním kontextu řízení o kontrole spojování podniků. V této souvislosti tvrdí zejména, že přístup ke spisu v řízeních o kontrole spojování podniků podléhá

zvláštním pravidlům stanoveným v článku 17 nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 7. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 133, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 88). Zavedený režim je striktní. Třetím osobám, které se neúčastní spojení, není povolen přístup ke spisu. Nezahrnuje ani tajné informace ani interní dokumenty Komise nebo příslušných orgánů členských států. Lze jej udělit pouze s tou výhradou, že obdržené dokumenty budou použity pouze pro potřeby dotčeného řízení o spojení. Podle rčení *lex specialis derogat legi generali* ruší zvláštní normy normy obecné. Judikatura tak připustila, že právo na přístup stanovené v článku 255 ES a v nařízení č. 1049/2001 je vyloučeno zvláštními normami týkajícími se tajnosti práce komise výběrového řízení. Stejně tak v oblasti kontroly spojování podniků by existence zvláštních pravidel měla bránit – nebo alespoň omezit – uplatnění obecných pravidel přístupu veřejnosti k dokumentu. V opačném případě by pravidla přístupu stanovená nařízením č. 802/2004 byla zbavena veškerého užitečného účinku.

³⁴ Žalobkyně popírá opodstatněnost této úvodní připomínky vedlejší účastnice.

Závěry Tribunálu

³⁵ Podle článku 113 jednacího řádu může Tribunál kdykoliv bez návrhu rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení, mezi něž patří přípustnost argumentu vzneseného vedlejším účastníkem řízení.

- 36 Podle čl. 40 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora, který se na základě článku 53 uvedeného statutu použije na Tribunál, se návrhová žádání obsažená v návrhu na vstup do řízení omezí na podporu návrhového žádání jednoho z hlavních účastníků řízení. Kromě toho podle čl. 116 odst. 3 jednacího řádu musí vedlejší účastník přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj. Přestože tato ustanovení nebrání tomu, aby vedlejší účastník předložil jiné argumenty než účastník řízení, kterého podporuje, platí to pouze za podmínky, že nezmění předmět sporu a že cílem vedlejšího účastenství je stále podpora návrhového žádání předloženého posledně zmíněným účastníkem.
- 37 V projednávané věci nevznesly hlavní účastnice řízení argument vycházející z výlučného uplatnění pravidel týkajících se přístupu ke spisu stanovených v oblasti kontroly spojování podniků. Tento argument by přitom v případě, že by jej Tribunál přijal, vedl ke zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu, že bylo nesprávně přijato na základě nařízení č. 1049/2001, a nikoli na základě ustanovení týkajících se přístupu ke spisu stanovených v oblasti kontroly spojování podniků, jak tomu správně mělo být. Nepodporuje tedy návrhové žádání Komise, která navrhuje zamítnutí žaloby na neplatnost.
- 38 Argument vznesený na úvod vedlejší účastnicí, který vychází z výlučného uplatnění pravidel týkajících se přístupu ke spisu stanovených v oblasti kontroly spojování podniků, musí být pro nepřipustnost odmítnut.

3. *K věci samé*

- 39 Žalobkyně vznáší na podporu své žaloby čtyři žalobní důvody vycházející z neexistence konkrétního a individuálního přezkumu dokumentů uvedených v žádosti

o přístup, ze zjevně nesprávného posouzení Komise při uplatnění výjimek stanovených v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001, z porušení práv na alespoň částečný přístup k požadovaným dokumentům a z porušení zásady proporcionality vyplývajícího z nevyvážení uplatňovaných výjimek s převažujícím veřejným zájmem odůvodňujícím zpřístupnění požadovaných dokumentů.

- 40 Vzhledem k tomu, že první a druhý žalobní důvod spolu úzce souvisejí, je třeba je zkoumat společně.

K prvnímu a druhému žalobnímu důvodu, vycházejícím z neexistence konkrétního a individuálního přezkumu požadovaných dokumentů a ze zjevně nesprávného posouzení Komise při uplatnění výjimek stanovených v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001

- 41 Podle ustálené judikatury musí být přezkum vyžadovaný k vyřízení žádosti o přístup k dokumentům konkrétní. Pouhá okolnost, že se dokument dotýká zájmu chráněného určitou výjimkou, totiž nemůže stačit k odůvodnění uplatnění této výjimky (rozsudky Tribunálu ze dne 26. dubna 2005, Sison v. Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Sb. rozh. s. II-1429, bod 75, a ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, Sb. rozh. s. II-2023, bod 115). Takové uplatnění může být v zásadě odůvodněné pouze za předpokladu, že orgán dříve posoudil zaprvé to, zda by přístup k dokumentu konkrétně a skutečně porušil chráněný zájem, a zadruhé to, zda v případech uvedených v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001 neexistuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění dotčeného dokumentu. Kromě toho nebezpečí porušení chráněného zájmu musí být přiměřeně předvídatelné, nikoli čistě hypotetické. Přezkum, ke kterému musí orgán za účelem uplatnění určité výjimky přistoupit, musí být tedy proveden konkrétně a být patrný z odůvodnění rozhodnutí (rozsudek Tribunálu ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise,

T-2/03, Sb. rozh. s. II-1121, dále jen „rozsudek VKI“, bod 69, a výše uvedený rozsudek Franchet a Byk v. Komise, bod 115).

- 42 Tento konkrétní přezkum musí být mimoto proveden u každého dokumentu uvedeného v žádosti. Z nařízení č. 1049/2001 totiž vyplývá, že všechny výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 jeho článku 4 jsou stanoveny s tím, že se mají použít na „dokument“ (rozsudky VKI, bod 41 výše, bod 70, a Franchet a Byk v. Komise, bod 41 výše, bod 116). Kromě toho, co se týče časové působnosti těchto výjimek, čl. 4 odst. 7 uvedeného nařízení stanoví, že se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna „obsahem dokumentu“.
- 43 Z toho plyne, že konkrétní a individuální přezkum je každopádně nezbytný, jelikož i v případě, kdy je jasné, že se žádost o přístup týká dokumentů, na něž se vztahuje výjimka, může pouze takový přezkum umožnit orgánu posoudit možnost poskytnout žadateli částečný přístup v souladu s čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 (rozsudky VKI, bod 41 výše, bod 73, a Franchet a Byk v. Komise, bod 41 výše, bod 117). V rámci uplatnění uvedeného nařízení Tribunál ostatně již shledal posouzení dokumentů provedené spíše podle kategorií než s ohledem na konkrétní informace obsažené v dokumentech v zásadě nedostatečným, jelikož přezkum požadovaný po orgánu mu musí umožnit konkrétně posoudit, zda se uplatňovaná výjimka skutečně vztahuje na veškeré informace obsažené v uvedených dokumentech (rozsudek VKI, bod 41 výše, body 74 a 76).
- 44 Povinnost orgánu přikročit ke konkrétnímu a individuálnímu posouzení obsahu dokumentů uvedených v žádosti o přístup představuje principiální řešení (rozsudek VKI, bod 41 výše, body 74 a 75), které se použije na všechny výjimky uvedené

v odstavcích 1 až 3 článku 4 nařízení č. 1049/2001, bez ohledu na oblast, k níž se vztahují požadované dokumenty.

- ⁴⁵ Toto principiální řešení nicméně neznamená, že je takový přezkum požadován za všech okolností. Jestliže je cílem konkrétního a individuálního přezkumu, který musí orgán v zásadě provést v rámci odpovědi na žádost o přístup podanou na základě nařízení č. 1049/2001, umožnit dotčenému orgánu zaprvé posoudit, do jaké míry se uplatní výjimka z práva na přístup, a zadruhé posoudit možnost částečného přístupu, nemusí být předmětný přezkum nezbytný, pokud je z důvodu zvláštních okolností projednávané věci zřejmé, že přístup musí být odepřen nebo právě naopak poskytnut. Tak by tomu bylo zejména v případě, kdy by se na některé dokumenty buď zjevně vztahovala v celém rozsahu výjimka z práva na přístup, nebo naopak by tyto dokumenty byly zjevně v celém rozsahu přístupné nebo konečně, kdyby byly již dříve předmětem konkrétního a individuálního posouzení Komise provedeného za podobných okolností (rozsudek VKI, bod 41 výše, bod 75).
- ⁴⁶ Kromě toho obecnost odůvodnění, o které se opírá odepření přístupu, jakož i jeho stručnost nebo jeho stereotypní povaha mohou ukazovat na nedostatek konkrétního přezkumu pouze v případech, kdy je objektivně možné uvést důvody odepření přístupu ke každému dokumentu, aniž je zpřístupněn obsah tohoto dokumentu nebo jeho podstatná část, tedy aniž je výjimka zbavena svého hlavního účelu (viz v tomto smyslu rozsudek Sison v. Rada, bod 41 výše, bod 84; viz obdobně, co se týče kodexu chování z roku 1993, rozsudek Tribunálu ze dne 5. března 1997, WWF UK v. Komise, T-105/95, Recueil, s. II-313, bod 65). Jak to upřesnil Soudní dvůr, nezbytnost toho, aby se orgány zdržely uvádění skutečností, které by nepřímou ohrožovaly zájmy, které mají výjimky konkrétně chránit, je zejména zdůrazněna v čl. 9 odst. 4 a čl. 11 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 83).

- 47 Konečně jedno a totéž odůvodnění se může použít na dokumenty náležející do téže kategorie, jako tomu je zejména v případě, kdy tyto dokumenty obsahují stejný druh informací. Dále přísluší Tribunálu ověřit, zda se uplatňovaná výjimka zjevně a v plném rozsahu vztahuje na dokumenty spadající do této kategorie.

K výjimce týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu, stanovené v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001

– Argumenty účastnic řízení

- 48 Žalobkyně tvrdí, že Komise zaujala abstraktní a obecný přístup, aniž provedla konkrétní a individuální přezkum, jehož cílem by bylo ověřit, zda by předání každého z požadovaných dokumentů skutečně porušilo zájem chráněný výjimkou stanovenou v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001.

- 49 Tvrdí, že snaha Komise o zachování atmosféry důvěry se zúčastněnými stranami v rámci řízení o kontrole spojování podniků je druhořadá, neboť uvedené strany jsou ze zákona povinny předat Komisi veškeré dokumenty, které Komise pro tento účel vyžaduje.

- 50 Riziko porušení ochrany cíle vyšetřování, jehož se dovolává Komise, je podle žalobkyně každopádně čistě hypotetické, což nestačí k odůvodnění odepření přístupu. Komise nemůže prokázat existenci takového rizika z důvodu, že se většina požadovaných dokumentů týká ryze právních otázek, zejména použití čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89, a nikoli otázek analýzy hospodářské soutěže, které jako jediné mohou porušit cíl ochrany vyšetřování Komise v případě nového přezkumu dané operace z hlediska kontroly spojování podniků.
- 51 Navíc dotčené podniky předaly tyto dokumenty Komisi před oznámením spojení, tedy mimo rámec jakéhokoli formálního vyšetřovacího řízení.
- 52 Komise tvrdí, že každý dokument přezkoumala konkrétně a individuálně, jak to dokládá skutečnost, že všechny dokumenty byly jasně označeny a vyjmenovány, s výjimkou dokumentů uvedených v bodě 1 výše pod písm. d), a to jak v seznamu přiloženém k napadenému rozhodnutí, tak v samotném rozhodnutí, s ohledem na výjimky, které se na ně vztahují. Až po provedení takového přezkumu mohla Komise předat žalobkyni svůj dopis ze dne 5. února 2004, schvalující jmenování zmocněnce a správce odděleného majetku, který odpovídá dokumentům uvedeným v bodě 2 výše pod písm. a) a e).
- 53 Odůvodnění napadeného rozhodnutí podle tvrzení Komise jasně ukazuje na individuální, konkrétní a důkladný charakter provedeného přezkumu. Pouze pozorný a individuální přezkum umožnil stanovit například to, že dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. h) již byly zahrnuty v témže bodě pod písm. c), nebo že dokument uvedený v bodě 2 výše pod písm. e) byl tentýž jako dokument uvedený ve zmíněném bodě pod písm. a).

- 54 Komise tvrdí, že by individuální odůvodnění mohlo porušit zájem chráněný dotčenou výjimkou a že judikatura připustila, že by podrobné odůvodnění ve vztahu k obsahu dokumentu mohlo zpřístupnit informace chráněné některou z výjimek stanovených nařízením č. 1049/2001.
- 55 Pokud jde o dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. d), tj. veškerou korespondenci mezi Komisí a Lagardère za období od září 2002 do oznámení spojení, Komise tvrdí, že se konkrétní a individuální přezkum nevyžaduje tehdy, když je jasné, zda dotčené dokumenty mají nebo nemají být zpřístupněny. Dotčené dokumenty jasně v projednávané věci náležejí do stejné kategorie vzhledem ke svým společným charakteristickým rysům.
- 56 Konkrétní a individuální přezkum každého z dotčených dokumentů, jakož i souhrnný přezkum dokumentů uvedených v bodě 1 výše pod písm. d) tak ukázal, že se na všechny dokumenty vztahuje výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce, týkající se ochrany vyšetřování a že se mimoto na některé dokumenty v celém rozsahu či částečně vztahují jiné výjimky.
- 57 Komise zdůrazňuje, že přestože průběh vyšetřování byl ukončen, nelze ho považovat za uzavřené, neboť rozhodnutí o slučitelnosti bylo napadeno žalobou na neplatnost, jejíž přezkum probíhá před Tribunálem, a že v případě zrušení tohoto rozhodnutí musí být vyšetřování obnoveno. Zpřístupnění dokumentů, k nimž byl z tohoto důvodu odepřen přístup, by Komisi vystavilo vnějším tlakům, které by jí bránily v řádném šetření v případě obnovení vyšetřování.

- 58 Komise popírá argument žalobkyně, že atmosféra důvěry nastolená mezi Komisí a hospodářskými subjekty v rámci kontroly spojování podniků není příliš důležitá, vezme-li se v úvahu, že uvedené subjekty jsou ze zákona povinny poskytnout Komisi v rámci jejího vyšetřování veškeré užitečné informace. Zdůrazňuje, že zákonná povinnost může být splněna různými způsoby a že vyšetřování mohou být účinnější, pokud se podniky neomezí na splnění svých minimálních povinností, nýbrž spolupracují v duchu dobré vůle. Dotčené strany neočekávají, že Komise použije shromážděné informace k jiným účelům, než jsou ty, pro které byly předány, neboť by to bylo v rozporu s čl. 17 odst.1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40). Nebezpečí, které pro tento vztah důvěry představuje zpřístupnění dokumentů poskytnutých dotčenými podniky třetím osobám, není tedy čistě hypotetické. Komise ilustruje toto nebezpečí na citaci publikace jedné advokátní kanceláře, která zmiňuje riziko, že informace předané v rámci spojení budou následně Komisí zpřístupněny.
- 59 Komise připomíná, že judikatura vyžaduje, aby riziko porušení některého chráněného zájmu bylo přiměřeně předvídatelné, a ne aby byl podán jistý a podrobný důkaz takového rizika. Tvrdí, že skutečnost, že dotčené dokumenty byly předány před datem oznámení spojení, není relevantní, neboť zájmem chráněným dotčenou výjimkou je ochrana cíle vyšetřování, a nikoli pouze vyšetřování jako takové, omezené na svá formální stádia. Přísně tajná povaha korespondence předcházející uvedenému oznámení je zdůrazněna Komisí v jí vypracovaném dokumentu nadepsaném „Nejlepší postupy pro vedení kontrolních řízení ES týkajících se spojování“ a její zpřístupnění by porušilo povinnost zachování důvěrnosti uloženou Komisi podle nařízení č. 139/2004 a článku 287 ES.

- 60 Vedlejší účastnice uvádí, že mají-li se pravidla pro přístup ke spisu stanovená v předpisech, které se uplatní v oblasti kontroly spojování, a v nařízení č. 1049/2001 použít současně, protože tyto předpisy sledují odlišné cíle, je třeba dbát na to, aby pravidla pro přístup ke spisu stanovená v oblasti kontroly spojování nebyla zbavena svého smyslu nesprávným uplatněním nařízení č. 1049/2001. Tvrdí, že informace poskytnuté podniky před úředním oznámením daného spojení musí požívat stejné ochrany jako informace poskytnuté během formálního řízení, jehož příprava je jejich cílem. Jakékoli jiné řešení by vážně narušilo legitimní očekávání podniků založené na praxi Komise spočívající ve výzvě k rozvoji kontaktů před tímto úředním oznámením.
- 61 Vedlejší účastnice má za to, že judikatura připustila, že zájem veřejnosti na získání dokumentu na základě transparentnosti nemá stejnou váhu v případě dokumentu, jenž je součástí správního postupu, jehož cílem je uplatnění pravidel upravujících kontrolu spojování podniků nebo právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže obecně, jako v případě dokumentu týkajícího se postupu, v rámci něhož orgán Společenství vystupuje jako zákonodárce. Své tvrzení opírá o bod 6 odůvodnění nařízení č. 1049/2001, podle kterého by měl být poskytnut širší přístup k dokumentům v případech, kdy orgány vykonávají své legislativní funkce.
- 62 Ostatní argumenty předložené vedlejší účastnicí jsou v zásadě podobné argumentům předloženým Komisí.

– Závěry Tribunálu

- 63 Podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001 neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu.
- 64 V napadeném rozhodnutí Komise shledala, že se na všechny sporné dokumenty vztahuje výjimka týkající se ochrany cíle vyšetřování stanovená v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001.
- 65 Je třeba zdůraznit, že dotčený orgán byl na základě zásad připomenutých v bodech 41 až 47 výše povinen přezkoumat zaprvé to, zda dokument, který je předmětem žádosti o přístup, spadá do působnosti některé z výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, zadruhé to, zda zpřístupnění tohoto dokumentu konkrétně a skutečně porušuje chráněný zájem, a zatřetí to, zda se v případě kladné odpovědi na předchozí otázky potřeba ochrany vztahuje na celý dokument (rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise, T-380/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 88).
- 66 Nejprve je třeba určit, zda Komise dospěla správně k názoru, že všechny dokumenty, k nimž je požadován přístup, souvisejí s vyšetřováním. V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že některé z dokumentů uvedených v žádosti o přístup byly dotčenými podniky předány před oznámením spojení mimo rámec jakéhokoli formálního vyšetřovacího řízení upraveného v nařízení č. 4064/89.

- 67 K předání dokumentů před 14. dubnem 2003 tak došlo na základě neformálního řízení, tzv. „předběžného oznámení“. Navzdory neformální povaze tohoto řízení v okamžiku předání dokumentů musí být tyto dokumenty považovány za spadající do vyšetřování vedeného Komisí v rámci její kontroly spojování. Byly založeny do vyšetřovacího spisu Komise v dotčeném řízení, jak to uvádí dopis generálního ředitele GR „Hospodářská soutěž“ ze dne 14. února 2005, který označuje tyto dokumenty za součást uvedeného spisu, jakož i napadené rozhodnutí, které uvádí, že všechny požadované dokumenty byly „vyhotoveny nebo obdrženy v rámci vyřizování [věci v dotčeném řízení]“. Z toho vyplývá, že se všechny požadované dokumenty skutečně týkají vyšetřování.
- 68 Okolnost, že se dokument týká vyšetřování, není však sama o sobě dostačující k tomu, aby odůvodnila použití uvedené výjimky. Podle judikatury musí být totiž každá výjimka z práva na přístup k dokumentům Komise vykládána a uplatňována striktně (rozsudky Soudního dvora ze dne 18. prosince 2007, Švédsko v. Komise, C-64/05 P, Sb. rozh. s. I-11389, bod 66, a ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. s. I-4723, dále jen „rozsudek Turco“, bod 36 ; rozsudek Franchet a Byk, bod 41 výše, bod 84).
- 69 Pokud jde o časovou působnost uvedených výjimek, čl. 4 odst. 7 nařízení č. 1049/2001 mimo jiné stanoví, že výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 uvedeného nařízení se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna „obsahem dokumentu“.
- 70 Je tedy třeba určit, zda byla výjimka týkající se ochrany cíle vyšetřování ještě z hlediska časové působnosti použitelná, třebaže dotčené vyšetřování vedlo k přijetí dvou rozhodnutí Komise, a sice rozhodnutí o slučitelnosti a rozhodnutí o schválení, která

ještě nebyla konečná vzhledem ke dvěma žalobám na jejich neplatnost projednávaným Tribunálem (věci T-279/04 a T-452/04).

- 71 Není sporu o tom, že vyšetřování vedené Komisí v rámci její kontroly spojení, které vedlo k přijetí rozhodnutí o slučitelnosti ze dne 7. ledna 2004 a rozhodnutí o schválení ze dne 30. července 2004, bylo v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí dne 7. dubna 2005 skončeno. Komise však poukazuje na to, že v případě zrušení rozhodnutí o slučitelnosti bude muset přijmout nové rozhodnutí, a tudíž obnovit vyšetřování, a že cíl tohoto vyšetřování by byl jasně ohrožen, kdyby písemnosti vypracované nebo obdržené v rámci dotčeného kontrolního řízení byly zveřejněny.
- 72 Podle judikatury platí, že čl. 4 odst. 2 třetí odrážka nařízení č. 1049/2001 musí být vykládán tak, že toto ustanovení, jehož účelem je ochrana „cílů inspekce, vyšetřování a auditu“, se použije pouze tehdy, jestliže zpřístupnění dotčených dokumentů může ohrozit dokončení inspekce, vyšetřování nebo auditu (rozsudek Franchet a Byk, bod 41 výše, bod 109).
- 73 Na jednotlivé akty v rámci vyšetřování nebo inspekce se sice může vztahovat výjimka vycházející z ochrany inspekce, vyšetřování a auditu, dokud vyšetřování nebo inspekce pokračuje, a to i v případě, že konkrétní vyšetřování nebo inspekce, v rámci nichž byla vypracována zpráva, k níž je požadován přístup, byly již skončeny (viz rozsudek Franchet a Byk, bod 41 výše, bod 110 a citovaná judikatura).
- 74 Připustit však, že se na jednotlivé dokumenty, jež se týkají inspekce, vyšetřování nebo auditu, vztahuje výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, dokud nejsou přijata opatření ohledně těchto řízení, by znamenalo, že by přístup

k uvedeným dokumentům byl podmíněn nahodilou, budoucí a případně vzdálenou událostí, závislou na rychlosti a příčinnivosti jednotlivých orgánů (rozsudek Franchet a Byk, bod 41 výše, bod 111).

- 75 Takové řešení by bylo v rozporu s cílem spočívajícím v zaručení přístupu veřejnosti k dokumentům orgánů za účelem poskytnout občanům možnost účinněji dohlížet na soulad výkonu veřejné moci s právem (viz v tomto smyslu rozsudek Franchet a Byk, bod 41 výše, bod 112).
- 76 Kdyby se v projednávané věci připustilo, že se na požadované dokumenty stále vztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, dokud rozhodnutí o slučitelnosti a o schválení přijatá na konci dotčeného vyšetřování nejsou konečná, to znamená dokud Tribunál, případně Soudní dvůr, nezamítly žaloby podané proti uvedeným rozhodnutím, nebo dokud v případě zrušení Komise nepřijme jedno nebo více nových rozhodnutí, znamenalo by to podmínit přístup k těmto dokumentům existencí nahodilé, budoucí a případně vzdálené události.
- 77 Z výše uvedeného vyplývá, že požadované dokumenty již v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí nespadaly do působnosti výjimky týkající se ochrany cílů vyšetřování.
- 78 Je třeba podotknout, že i kdyby uvedené dokumenty mohly spadat do působnosti výjimky týkající se ochrany cíle vyšetřování, z odůvodnění napadeného rozhodnutí není nijak patrné, že Komise provedla konkrétní a individuální přezkum požadovaných dokumentů.

- 79 K odůvodnění svého odepření zpřístupnění požadovaných dokumentů Komise v napadeném rozhodnutí zaprvé uvádí ohrožení cíle vyšetřování, které by musela obnovit v případě zrušení rozhodnutí o slučitelnosti, kdyby písemnosti vyhotovené nebo obdržené v rámci kontrolního řízení, které vedlo k přijetí uvedeného rozhodnutí, byly v tomto stádiu zveřejněny.
- 80 Dále Komise v napadeném rozhodnutí tvrdí, že obecněji by zpřístupnění informací, které jí jsou poskytnuty v rámci řízení o kontrole spojování, narušilo atmosféru důvěry a spolupráce mezi Komisí a zúčastněnými stranami, která je nezbytná k tomu, aby Komise získala všechny informace, které potřebuje pro vedení takového vyšetřování a pro přijetí odůvodněných rozhodnutí v dané oblasti.
- 81 Konečně Komise uvádí, že každý z dotčených dokumentů obsahuje informace ohledně obchodní strategie dotčených podniků, komentáře a žádosti Komise nebo reakce podniků na názory vyjádřené Komisí.
- 82 Takovéto informace jsou příliš vágní a obecné a neopírají se o žádnou konkrétní okolnost projednávané věci. Tytéž úvahy by se mohly uplatnit na všechny dokumenty poskytnuté v rámci jakéhokoli řízení o kontrole spojování, neboť abstraktní a obecné odůvodnění podané Komisí se nevztahuje k obsahu dotčených dokumentů.
- 83 Argument Komise, že individuální odůvodnění by mohlo porušit chráněný zájem a že podrobné odůvodnění ve vztahu k obsahu dokumentu by mohlo zpřístupnit informace chráněné některou z výjimek stanovených nařízením č. 1049/2001, musí být

odmítnut. Komise mohla u každého dotčeného dokumentu uvést a vysvětlit důvody, proč se na daný dokument vztahuje částečně či v celém jeho rozsahu výjimka týkající se ochrany cíle vyšetřování, aniž je tato výjimka zbavena svého účelu, nebo aniž dochází k porušení důvěrnosti informací, které mají na základě této výjimky zůstat tajnými.

- 84 Kromě toho je třeba podotknout, že ani sestavení podrobného seznamu požadovaných dokumentů, ani zařazení těchto dokumentů pod jednotlivé výjimky uplatňované Komisí k odůvodnění odepření přístupu, ani povolení přístupu k některým z požadovaných dokumentů, nemohou samy o sobě prokázat, že byl proveden konkrétní a individuální přezkum dokumentů, k nimž byl odepřen přístup.
- 85 Pokud jde o dokumenty zmíněné v bodě 1 výše pod písm. d), tj. veškerou korespondenci mezi Komisí a Lagardère za období od září 2002 do oznámení spojení, Komise tvrdí, že konkrétní a individuální přezkum se nevyžaduje tehdy, když je jasné, zda dotčené dokumenty mají nebo nemají být zpřístupněny.
- 86 Jak to bylo zdůrazněno v bodě 45 výše, judikatura sice připouští, že konkrétní a individuální přezkum nemusí být nutný, pokud je zjevné, že přístup musí být odepřen, nebo naopak povolen. Tak tomu však v projednávané věci není. Podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 se totiž ustanovení týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům Komise vztahují na všechny dokumenty, které má tento orgán v držení, to znamená na všechny dokumenty, které Komise vytvořila nebo obdržela a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie. Nelze tedy připustit, že v oblasti spojování podniků je korespondence mezi Komisí a zúčastněnými stranami považována za

zjevně spadající do působnosti výjimky týkající se ochrany cíle vyšetřování. Může-li se tato výjimka případně uplatnit na některé z dokumentů vypracovaných Komisí, nebo na dokumenty, které jí byly předány, totéž neplatí nutně pro všechny dokumenty nebo pro celý obsah těchto dokumentů. Komisi přísluší přinejmenším tuto skutečnost ověřit prostřednictvím konkrétního a skutečného přezkumu každého dokumentu, vyžadovaného čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001.

87 Argument Komise, že by zpřístupnění informací, které jí byly poskytnuty v rámci řízení o kontrole spojení, z obecného hlediska narušilo atmosféru důvěry a spolupráce nastolenou mezi Komisí a zúčastněnými stranami, musí být též odmítnut. Takovéto úvahy jsou rovněž příliš vágní a obecné na to, aby prokázaly existenci skutečného rizika, přiměřeně předvídatelného, a nikoli čistě hypotetického, porušení dotčeného chráněného zájmu. Přezkum, který musí provést orgán za účelem uplatnění určité výjimky, musí být proveden konkrétně a musí být patrný z odůvodnění rozhodnutí (rozsudky VKI, bod 41 výše, bod 69, a Franchet a Byk v. Komise, bod 41 výše, bod 115). V projednávané věci se Komise vyjádřila abstraktně k případnému narušení svého vyšetřování v důsledku zpřístupnění dotčených dokumentů, aniž právně dostačujícím způsobem prokázala, že by zpřístupnění těchto dokumentů konkrétně a skutečně porušilo ochranu cíle vyšetřování.

88 Komise se sice pokusila ilustrovat toto riziko tím, že v žalobní odpovědi odkázala na publikaci jedné advokátní kanceláře, která v návaznosti na rozsudek VKI, bod 41 výše, vyzývala podniky, proti kterým vede Komise vyšetřování, k opatrnosti při předávání informací Komisi vzhledem k nebezpečí následného zpřístupnění z titulu práva na přístup k dokumentům. Vedle toho, že konkrétnost přezkumu, který Komise provedla, musí být patrná z odůvodnění rozhodnutí, a nikoli z jejich písemností předložených Tribunálu, tato skutečnost není sama o sobě s to prokázat, že riziko tvrzené Komisí je přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické. Bez ohledu na

opatrnost, k níž se dotčené podniky považují být zavázány z důvodů jim vlastních, se tyto podniky nemohou vyhnout své zákonné povinnosti poskytnout informace požadované Komisí v rámci kontroly spojování.

⁸⁹ Argument Komise vycházející z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 139/2004, že „informace získané v důsledku použití [uvedeného...] nařízení smějí být použity pouze pro účely příslušné žádosti o přístup, kontroly nebo slyšení“, rovněž není přesvědčivý. Toto ustanovení, jehož znění je v zásadě podobné ve verzi uvedené Komisí nebo verzi použitelné na projednávanou věc, a sice nařízení č. 4064/89, upravuje způsob, jak může Komise využít poskytnuté informace, a neupravuje přístup k dokumentům zaručený nařízením č. 1049/2001. Nemůže být vykládáno jako bránící výkonu práva na přístup k dokumentům zaručeného článkem 255 ES a nařízením č. 1049/2001. Navíc musí být nazíráno ve světle odstavce 2 článku 17 nařízení č. 139/2004, který vylučuje pouze zpřístupnění informací, které „které spadají pod závazek profesního tajemství“. Oznamující podniky musely tedy počítat s tím, že získané informace, které nespádají pod závazek profesního tajemství, budou zpřístupněny.

⁹⁰ Podle judikatury přitom platí, že pokud má veřejnost právo na přístup k dokumentům obsahujícím některé informace, nelze na tyto informace nahlížet tak, že svou povahou spadají pod závazek profesního tajemství (rozsudek Tribunálu ze dne 30. května 2006, *Bank Austria Creditanstalt v. Komise*, T-198/03, Sb. rozh. s. II-1429, bod 74). Závazek profesního tajemství není tedy takového významu, aby odůvodnil obecné a abstraktní odepření přístupu k dokumentům předaným v rámci oznámení spojení. Ani článek 287 ES, ani nařízení č. 4064/89 a č. 139/2004 sice vyčerpávajícím způsobem neuvádí, které informace spadají pod závazek profesního tajemství. Z formulace čl. 17 odst. 2 těchto nařízení však vyplývá, že ne všechny získané informace nutně spadají pod závazek profesního tajemství. Posouzení důvěrnosti informace tedy vyžaduje zvážení legitimních zájmů, které brání jejímu zpřístupnění, a obecného zájmu, který požaduje, aby činnosti orgánů Společenství probíhaly co nejotevřeněji (v tomto

smyslu viz výše uvedený rozsudek Tribunálu Bank Austria Creditanstalt v. Komise, bod 71, a rozsudek ze dne 12. října 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse v. Komise, T-474/04, Sb. rozh. s. II-4225, body 63 až 66).

- ⁹¹ Provedením konkrétního a individuálního přezkumu požadovaných dokumentů v souladu s čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001 je tak Komise schopna zaručit užitečný účinek ustanovení použitelných v oblasti spojování podniků, v plném souladu s nařízením č. 1049/2001. Z toho vyplývá, že závazek profesního tajemství vyplývající z článku 287 ES a z článku 17 nařízení č. 4064/89 a č. 139/2004 nemůže zprostit Komisi povinnosti konkrétního přezkumu každého dotčeného dokumentu, vyžadovaného čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.
- ⁹² Konečně Komise v duplice tvrdí, že zpřístupnění dokumentů předaných dotčenými podniky před oznámením spojení porušuje povinnosti důvěrnosti uložené Komisi podle článku 287 ES, článku 17 nařízení č. 139/2004 a dokumentu vypracovaného Komisí nadepsaného „Nejlepší postupy pro vedení kontrolních řízení ES týkajících se spojování“.
- ⁹³ Tento argument musí být z důvodů uvedených výše v bodě 90 rovněž odmítnut.
- ⁹⁴ Z výše uvedeného vyplývá, že ani článek 287 ES, ani článek 17 nařízení č. 4064/89 a č. 139/2004 nemohou bránit zpřístupnění dokumentu, na který se nevztahuje žádná z výjimek stanovených nařízením č. 1049/2001.

- 95 To platí *a fortiori* o obecných pokynech obsažených v dokumentu vypracovaném Komisí, nadepsaném „Nejlepší postupy pro vedení kontrolních řízení ES týkajících se spojování“. I když není nutné rozhodnout o otázce, zda se jedná o závazný právní nástroj, a konkrétně určit, zda se jedná o akt vyvolávající právní účinky, je třeba podotknout, že tento dokument, který nebyl zveřejněn v Úředním věstníku a jehož bod 2.4 výslovně uvádí, že nezakládá ani nemění práva nebo povinnosti stanovené Smlouvou o založení Evropského společenství, nemůže bránit zpřístupnění dokumentu, k němuž je přístup zaručen článkem 255 ES a nařízením č. 1049/2001.
- 96 Vedle přezkumu legality napadeného rozhodnutí z hlediska nařízení č. 1049/2001 tedy není třeba navíc zkoumat, zda informace obsažené v požadovaných dokumentech spadají pod závazek profesního tajemství.
- 97 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že se Komise dopustila právního omylu, když odeřela přístup k požadovaným dokumentům s odůvodněním, že se na ně vztahuje výjimka stanovená v čl.4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu, jelikož tyto dokumenty již v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí nespádaly do působnosti této výjimky, a každopádně z odůvodnění napadeného rozhodnutí není patrné, že byl proveden konkrétní a individuální přezkum každého z těchto dokumentů.
- 98 Napadené rozhodnutí je tudíž v tomto ohledu protiprávní.

- ⁹⁹ Na všechny sporné dokumenty, k nimž Komise odepřela přístup, se však může podle napadeného rozhodnutí vztahovat některá z ostatních výjimek z práva na přístup stanovených nařízením č. 1049/2001. Je tedy třeba zkoumat legalitu odepření zpřístupnění v rozsahu, v němž je založeno na výjimkách týkajících se ochrany obchodních zájmů, rozhodovacího procesu Komise a právního poradenství.

K výjimce týkající se ochrany obchodních zájmů stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001

– Argumenty účastnic řízení

- ¹⁰⁰ Žalobkyně tvrdí, že Komise zaujala abstraktní a obecný přístup, aniž provedla konkrétní a individuální přezkum, jehož cílem by bylo ověřit, zda by předání každého z požadovaných dokumentů skutečně porušilo zájem chráněný touto výjimkou. Komise podle tvrzení žalobkyně neprokázala, že riziko porušení chráněného zájmu bylo přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické.
- ¹⁰¹ Podle žalobkyně je Komise povinna identifikovat a izolovat obchodní tajemství, která podléhají zvláštní ochraně, a poskytnout nedůvěrné znění dotčených dokumentů. Kromě toho žalobkyně popírá, že by požadované dokumenty mohly obsahovat tak mnoho citlivých obchodních informací, neboť se z velké části týkají použití čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89, tedy otázky právní, a nikoli obchodní povahy.

- 102 Žalobkyně podotýká, že Komise nekonzultovala podniky, jejichž obchodní zájmy by byly údajně dotčeny, a v rámci jiného řízení probíhajícího před Tribunálem předala některé písemnosti, o nichž tvrdí, že se na ně vztahuje obchodní tajemství, aniž o tom informovala jejich autory.
- 103 Komise zdůrazňuje, že v napadeném rozhodnutí přesně vyjmenovala dokumenty, na které se vztahuje dotčená výjimka, a uvedla povahu informací, které tyto dokumenty obsahovaly, a sice citlivé informace ohledně obchodních strategií dotčených podniků. Provedla podle svého tvrzení individuální a konkrétní přezkum požadovaných dokumentů, s výjimkou dokumentů uvedených v bodě 1 výše pod písm. d), jejichž souhrnný přezkum umožnil dospět k závěru, že nemohly být zpřístupněny, aniž byly porušeny obchodní zájmy dotčených podniků. Tvrdí, že by individuální odůvodnění mohlo porušit chráněný zájem a že judikatura uznala, že by podrobné odůvodnění ve vztahu k obsahu dokumentu mohlo zpřístupnit chráněné informace.
- 104 Nemohla poskytnout nedůvěrné znění požadovaných dokumentů, a udělit tak částečný přístup k těmto dokumentům, neboť se na celé tyto dokumenty vztahovaly jedna či několik výjimek. Nedůvěrná znění předaná Komisi dotčenými podniky měla jediný cíl – umožnit zúčastněným stranám vykonat svá práva na obhajobu, a nemohla být tedy pouze z tohoto důvodu zpřístupněna veřejnosti na základě nařízení č. 1049/2001. V opačném případě by zvláštní pravidla stanovená v oblasti přístupu ke spisu v rámci kontroly spojování byla zbavena svého smyslu.
- 105 Obsah dokumentů se podle Komise neomezuje na čistě právní otázky, neboť se jedná o smlouvu o převodu, vedenou korespondenci ohledně této smlouvy, smlouvu, kterou společnost Natexis nabyla podíly VUP, zmocnění k ověření plnění závazků Lagardère,

zmocnění udělené správci odděleného majetku, návrh smlouvy mezi Lagardère a Wendel Investissement a dokumenty související s tímto návrhem smlouvy. Všechny tyto dokumenty odrážely obchodní strategii dotčených podniků. Oznamující strany výslovně poukázaly na důvěrnost dokumentů, které předaly Komisi. Čerstvost těchto informací neumožňuje tvrdit, že s časem pozbyly své důvěrnosti.

¹⁰⁶ Pokud jde o dokumenty pocházející od třetích osob, Komise má za to, že podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 není povinna konzultovat dotčenou třetí osobu, aby mohla posoudit, zda má uplatnit některou z výjimek, je-li zřejmé, že dokument má nebo nemá být zpřístupněn. Tak je tomu v projednávané věci. Pokud jde o dokumenty, jejichž autorem je Komise, Komise zdůrazňuje, že nemohla konzultovat dotčené třetí osoby, neboť nařízení č. 1049/2001 takovou konzultaci stanoví pouze v případě dokumentů vypracovaných třetí osobou.

¹⁰⁷ Předání požadovaných dokumentů je mimoto podle tvrzení Komise zakázáno článkem 287 ES, který členům a úředníkům orgánů ukládá povinnost nevyzrazovat takové informace, které jsou profesním tajemstvím, včetně obchodního tajemství. Tato povinnost nevyzrazovat takové informace, které jsou profesním tajemstvím, je obsažena rovněž v čl. 17 odst. 2 nařízení č. 4064/89, které bylo nahrazeno nařízením č. 139/2004. Článek 18 odst. 3 obou těchto nařízení podmiňuje též přístup ke spisu dodržáním oprávněného zájmu podniků na zachování jejich obchodního tajemství.

¹⁰⁸ Vedlejší účastnice především tvrdí, že obchodní tajemství požívá v oblasti kontroly spojování podniků zvláštní ochrany podle článku 287 ES, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené dne 7. prosince 2000 v Nice (Úř. věst. C 364, s. 1),

judikatury Soudního dvora a Tribunálu a čl. 18 odst. 1 nařízení č. 802/2004. Ostatní argumenty předložené vedlejší účastníci jsou v zásadě podobné argumentům Komise.

– Závěry Tribunálu

- ¹⁰⁹ Podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 orgány odeprou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany „obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví“.
- ¹¹⁰ Článek 4 odst. 4 uvedeného nařízení stanoví, že „u dokumentů třetích osob konzultuje orgán třetí osobu pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v odstavci 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn“.
- ¹¹¹ Komise má za to, že mezi spornými dokumenty se na dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. d), e) a h) a v bodě 2 výše pod písm. b), c) (zčásti), d), f), g) a i) vztahuje alespoň částečně výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů.
- ¹¹² Přezkum uplatnění výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 Komisí za účelem odepření přístupu k požadovaným dokumentům je třeba provést s ohledem na zásady připomenuté v bodě 65 výše.

- 113 V projednávané věci zaprvé některé dokumenty, pro které byla uplatněna tato výjimka, mohou obsahovat důvěrné informace spadající do působnosti výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů. Z důvodu svého předmětu samého mohou totiž tyto dokumenty, jak to zdůrazňuje napadené rozhodnutí, obsahovat informace ohledně obchodních strategií dotčených podniků.
- 114 Zadruhé je třeba přezkoumat otázku, zda by zpřístupnění dokumentů spadajících do působnosti výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů konkrétně a skutečně porušilo chráněný zájem.
- 115 Je nutné připomenout, že podle judikatury musí být přezkum, který musí provést orgán za účelem uplatnění určité výjimky, proveden konkrétně a musí být patrný z odůvodnění rozhodnutí.
- 116 V napadeném rozhodnutí Komise odmítla zpřístupnit dokumenty vyjmenované v bodě 111 výše proto, že tyto dokumenty údajně obsahují citlivé informace ohledně obchodních strategií dotčených podniků. Jejich zpřístupnění by tedy jasně porušilo obchodní zájmy dotčených podniků.
- 117 Z tohoto odůvodnění však nevyplývá, že byl proveden konkrétní a individuální přezkum uvedených dokumentů. Abstraktní a obecné odůvodnění podané Komisí se nevztahuje k obsahu dotčených dokumentů. Obdobné odůvodnění by se mohlo uplatnit na všechny dokumenty předložené v rámci jakéhokoli řízení o kontrole spojování podniků.

- 118 Kromě toho podmínky, za kterých dotčený orgán nemusí podle judikatury (rozsudek VKI, bod 41 výše, bod 75) provést konkrétní a individuální přezkum, nejsou splněny.
- 119 Ze zjištění učiněného v bodě 86 výše totiž vyplývá, že nelze připustit, že se na všechny dokumenty, k nimž byl odepřen přístup na základě výjimky týkající se ochrany obchodních zájmů, tato výjimka zjevně v celém jejich rozsahu vztahuje.
- 120 Stejně tak nelze tvrdit, že pro Komisi nebylo objektivně možné sdělit důvody pro odepření přístupu ke každému dokumentu, aniž byl zpřístupněn obsah tohoto dokumentu nebo jeho podstatná část, a tedy aniž byla výjimka zbavena svého základního účelu, což by mohlo odůvodnit obecnost, stručnost a stereotypnost odůvodnění (rozsudek ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, bod 46 výše, bod 83, a rozsudek ze dne 26. dubna 2005, Sison v. Rada, bod 41 výše, bod 84 ; viz obdobně ohledně kodexu chování z roku 1993 rozsudek WWF UK v. Komise, bod 46 výše, bod 65).
- 121 Komise totiž mohla popsat obsah každého dokumentu a upřesnit povahu důvěrných informací, aniž tyto informace zveřejnila. Povinnost podniků, které poskytly Komisi informace, označit ty informace, které považují za důvěrné, a předat nedůvěrné znění předaných dokumentů, stanovená v čl. 17 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 447/98 ze dne 1. března 1998 o oznamování, lhůtách a slyšeních stanovených v nařízení č. 4064/89 (Úř. věst. L 61, s. 1), umožňuje Komisi přinejmenším konkrétně odůvodnit odepření přístupu ke každému dokumentu, aniž jsou zpřístupněny v nich obsažené důvěrné informace.

122 Pokud jde o neexistenci seznamu uvádějícího dokumenty zmíněné v bodě 1 výše pod písm. d), tzn. korespondenci vedenou mezi Komisí a Lagardère, Komise předkládá argument, že tato korespondence je rozčleněna do přibližně dvaceti složek, takže by sestavení podrobného seznamu ke každému dokumentu bylo nepřiměřenou administrativní zátěží. V napadeném rozhodnutí uvádí, že zohlednila kategorii dokumentů jako celek, a ve svých písemnostech tvrdí, že byla oprávněna odepřít přístup k těmto dokumentům po souhrnném přezkumu, neboť se na tyto dokumenty zjevně a v celém jejich rozsahu vztahovala výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů.

123 Tuto argumentaci je třeba odmítnout. Jak bylo uvedeno v bodě 86 výše, podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 se ustanovení týkající se přístupu k dokumentům Komise vztahují na všechny dokumenty, které má tento orgán v držení, to znamená na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie. Nelze tedy připustit, že by v oblasti spojování podniků byla korespondence mezi Komisí a zúčastněnými stranami považována za zjevně spadající pod výjimku týkající se ochrany obchodních zájmů. Tato výjimka se sice může případně uplatnit na některé z dokumentů vytvořených Komisí nebo na některé z dokumentů, které jí byly předány, to však nutně neplatí pro všechny dokumenty nebo celé znění těchto dokumentů. Komise je přinejmenším povinna ověřit tuto skutečnost prostřednictvím konkrétního a skutečného přezkumu každého dokumentu vyžadovaného čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001.

124 Argument Komise a vedlejší účastnice vycházející z dodržení profesního tajemství, zaručeného článkem 287 ES a čl. 17 odst. 2 nařízení č. 4064/89, a zachování obchodního tajemství, zaručeného čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení, musí být rovněž odmítnut. Jak bylo připomenuto v bodě 90 výše, z judikatury vyplývá, že pokud má veřejnost právo na přístup k dokumentům obsahujícím některé informace, nelze na tyto informace nahlížet tak, že svou povahou spadají pod závazek profesního tajemství nebo

pod obchodní tajemství (v tomto smyslu viz rozsudek Bank Austria Creditanstalt v. Komise, bod 90 výše, bod 74).

¹²⁵ Žalobkyně rovněž Komisi vytýká, že nekonzultovala podniky, jejichž ochrana obchodních zájmů by mohla být zpřístupněním dotčených dokumentů porušena.

¹²⁶ V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 1049/2001 je v případě dokumentů pocházejících od třetích osob orgán povinen konzultovat dotyčné třetí osoby pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v čl. 4 odst. 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn. Z toho vyplývá, že orgány nejsou povinny konzultovat dotyčné třetí osoby, pokud se jeví zřejmým, že dokument má být zveřejněn nebo že zveřejněn být nemá. Ve všech ostatních případech musí orgány konzultovat dotyčné třetí osoby. Konzultace dotyčných třetích osob je tudíž obecně předpokladem k určení uplatnitelnosti výjimek z přístupu stanovených čl. 4 odst. 1 a 2 nařízení č. 1049/2001 v případě dokumentů pocházejících od třetích osob (rozsudky Tribunálu ze dne 30. listopadu 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds v. Komise, T-168/02, Sb. rozh. s. II-4135, bod 55, a Terezakis v. Komise, bod 65 výše, bod 54).

¹²⁷ Neexistence konzultace třetích osob, které jsou autory dokumentů, je tedy v souladu s nařízením č. 1049/2001 pouze tehdy, uplatní-li se na dotčené dokumenty zřejmě některá z výjimek stanovených uvedeným nařízením. Tak tomu není v projednávané věci, jak bylo shledáno v bodech 63 až 98 výše, pokud jde o výjimku týkající se cíle vyšetřování, a v bodech 109 až 124 výše, pokud jde o ochranu obchodních zájmů.

- 128 Pokud jde o dokumenty pocházející od Komise, posledně jmenovaná správně uvedla, že nařízení č. 1049/2001 nestanoví povinnost konzultace třetích osob u takového druhu dokumentů. Výtka vznesená žalobkyní tedy postrádá právní základ v rozsahu, v němž se týká dokumentů, jejichž autorem je Komise.
- 129 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí je stíženo právním omylem spočívajícím v tom, že v něm byla uplatněna výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 na dokumenty uvedené v bodě 1 výše pod písm. d), e) a h) a v bodě 2 výše pod písm. b), c) (zčásti), d), f), g) a i), aniž z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že byl proveden konkrétní a individuální přezkum každého z těchto dokumentů, a aniž byly konzultovány třetí osoby, které jsou autory některých z těchto dokumentů, ohledně zpřístupnění dokumentů těchto třetích osob.

K výjimce týkající se ochrany rozhodovacího procesu, stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001

– Argumenty účastnic řízení

- 130 Žalobkyně tvrdí, že Komise zaujala abstraktní a obecný přístup, aniž provedla konkrétní a individuální přezkum, jehož cílem by bylo ověřit, zda by předání každého z požadovaných dokumentů skutečně porušilo zájem chráněný touto výjimkou. Komise podle žalobkyně neprokázala, že nebezpečí porušení chráněného zájmu bylo přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické.

- 131 Žalobkyně tvrdí, že uplatněním této výjimky k odepření přístupu k dokumentům uvedeným v bodě 1 výše pod písm. g) Komise popírá argumentaci, kterou předložila v obhajobě ve věci T-279/04, v níž tvrdí, že rozhodnutí uplatnit čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89 na nabytí aktiv VUP společností Natexis/Investima 10 nemělo žádný dopad na rozhodnutí o slučitelnosti, a že tudíž případné nesprávné uplatnění tohoto ustanovení nemůže ovlivnit platnost tohoto rozhodnutí. Porušuje tak zásadu *venire contra factum proprium*.
- 132 Podle žalobkyně se tyto dokumenty týkají výkladu právní otázky, a nejsou tedy přípravnými akty, jejichž zpřístupnění musí být odepřeno. V každém případě existuje veřejný zájem na předání těchto dokumentů, neboť jejich předáním by byly objasněny podmínky uplatnění čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89.
- 133 Komise podotýká, že posouzení platnosti rozhodnutí o slučitelnosti je otázkou lišící se od otázky legality uplatnění výjimek stanovených v nařízení č. 1049/2001, a popírá tak relevanci argumentu žalobkyně. Oba požadované dokumenty, k nimž byl odepřen přístup s cílem chránit rozhodovací proces Komise, jsou interními dokumenty Komise obsahujícími interní rozhodnutí související s dotčeným řízením. Zpřístupnění těchto dokumentů by vážně ohrozilo rozhodovací proces, neboť je nezbytné chránit schopnost služeb Komise svobodně prošetřit věci, kterými jsou pověřeny, bez jakýchkoli vnějších tlaků, aby tak Komise mohla přijímat svá rozhodnutí s plnou znalostí věci.
- 134 Ochrana těchto přípravných dokumentů je o to důležitější, že rozhodnutí přijaté na podkladě těchto dokumentů je předmětem žaloby na neplatnost, a tyto dokumenty by tedy zůstaly relevantními v případě zrušení.

135 Argumenty předložené vedlejší účastníci jsou v zásadě podobné argumentům Komise.

– Závěry Tribunálu

136 Podle čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001 „přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění“.

137 Přístup ke dvěma ze tří zpráv Komise uvedených v bodě 1 výše pod písm. g) byl odepřen Komisí na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001. Jedná se o zprávu ze dne 10. února 2002 GR „Hospodářská soutěž“ adresovanou právní službě Komise, obsahující žádost o stanovisko k uplatnění čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89, a o zprávu ze dne 4. listopadu 2002 shrnující stav věci, vypracovanou pro člena Komise odpovědného za hospodářskou soutěž.

138 Zprv je třeba uvést, že tyto dokumenty, které byly předány Tribunálu (viz bod 23 výše), jsou přípravnými dokumenty ve vztahu ke konečnému rozhodnutí a byly zaslány v rámci Komise za účelem vypracování dokumentů formalizujících stanovisko orgánu. Obsahují „stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací“ ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001, a spadají tak zcela jistě do působnosti tohoto ustanovení.

- 139 Zadruhé je třeba přezkoumat, zda odepření přístupu k požadovaným interním dokumentům je v projednávané věci odůvodněno výjimkou založenou na ochraně rozhodovacího procesu orgánu.
- 140 Podle ustálené judikatury platí, že předpokladem uplatnění této výjimky je, že bude prokázáno, že přístup k požadovaným dokumentům může konkrétně a skutečně ohrozit ochranu rozhodovacího procesu Komise a že toto riziko ohrožení je přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické (viz rozsudek Tribunálu ze dne 18. prosince 2008, *Muñiz v. Komise*, T-144/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 74 a citovaná judikatura).
- 141 Navíc k tomu, aby byly splněny podmínky uplatnění výjimky stanovené v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci nařízení č. 1049/2001, musí být ohrožení rozhodovacího procesu vážné. O takový případ se jedná zejména tehdy, když zpřístupnění požadovaných dokumentů má zásadní vliv na rozhodovací proces. Posouzení vážnosti přitom závisí na všech okolnostech dané věci, zejména na negativních účincích na rozhodovací proces, kterých se orgán dovolává v souvislosti se zpřístupněním předmětných dokumentů (rozsudek *Muñiz v. Komise*, bod 140 výše, bod 75).
- 142 V projednávané věci napadené rozhodnutí uvádí vážnou újmu, kterou by utrpěl rozhodovací proces, kdyby interní rozhodnutí služeb Komise týkající se této věci byla zveřejněna. Zdůrazňuje důležitost toho, aby Komise mohla připravovat svá rozhodnutí zcela nezaujatě, oproštěna od veškerých vnějších tlaků a aby její služby mohly svobodně vyjádřit svá stanoviska s cílem objasnit věc při přijetí rozhodnutí. Podle ní by možnost personálu Komise vyjádřit tato stanoviska byla vážně omezena, kdyby se muselo brát v úvahu případné zveřejnění.
- 143 Je třeba konstatovat, že tato odůvodnění jsou vyjádřena obecně a abstraktně a nejsou podložena podrobnou argumentací ve vztahu k obsahu dotčených dokumentů.

Takové úvahy tak mohou být uvedeny ohledně jakéhokoli dokumentu téže povahy. Nejsou proto dostačující k odůvodnění odepření přístupu k požadovaným dokumentům v projednávané věci, neboť v opačném případě by byla porušena zásada restriktivního výkladu výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, zejména pak výjimky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci uvedeného nařízení.

- ¹⁴⁴ Komise tudíž neprokázala, že se výjimka stanovená v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001 uplatní na požadované interní dokumenty.
- ¹⁴⁵ Úplné odepření přístupu k požadovaným interním dokumentům musí být tudíž zrušeno z důvodu právního omylu, aniž je třeba zkoumat otázku existence převažujícího veřejného zájmu.

K výjimce týkající se ochrany právního poradenství stanovené v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001

– Argumenty účastnic řízení

- ¹⁴⁶ Žalobkyně tvrdí, že Komise zaujala abstraktní a obecný přístup, aniž provedla konkrétní a individuální přezkum, jehož účelem by bylo ověřit, zda by předání požadované zprávy právní služby skutečně ohrozilo zájem chráněný touto výjimkou. Komise

neprokázala, že riziko porušení chráněného zájmu bylo přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické.

- 147 Žalobkyně má za to, že by stanovisko právní služby Komise, uvedené výše v bodě 1 pod písm. g), mělo být zpřístupněno, aby se třetím osobám a Tribunálu umožnilo přezkoumat způsob, jakým Komise vyložila a uplatnila právní normu obsaženou v čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89.
- 148 Podle žalobkyně se Komise nemůže dovolávat ochrany nezávislosti své právní služby k tomu, aby odepřela přístup k tomuto dokumentu, neboť je povinna dodržovat povinnost transparentnosti zaručující podle preambule nařízení č. 1049/2001, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost. Odepření přístupu ze strany Komise vůbec neposiluje nezávislost jejích právních stanovisek, ale navozuje myšlenku, že rozhodnutí o slučitelnosti nebylo vydáno zcela nezávisle.
- 149 Komise poukazuje na to, že přístup k dokumentům upravený nařízením č. 1049/2001 je udělen nebo odepřen nezávisle na konkrétních zájmech nebo důvodech, proč si žalobce přeje získat přístup k požadovaným dokumentům. Argumenty uplatněné žalobkyní jsou tudíž irelevantní. Zpřístupnění dotčeného právního stanoviska závisí výhradně na tom, zda by toto zpřístupnění mohlo ohrozit nezávislost a nestrannost uvedených stanovisek. Výjimka týkající se právních stanovisek má za cíl chránit jejich nestrannost a zaručit, že tato stanoviska mohou být vyjádřena zcela upřímně a objektivně. Dotčené stanovisko bylo určeno výhradně k objasnění věci určenému službám Komise a jeho zpřístupnění by právní službu tohoto orgánu přimělo k tomu, aby svá stanoviska vypracovávala s větší zdrženlivostí, čímž by tak dotčený orgán připravila o základní nástroj k řádnému plnění svého poslání.

- 150 Komise podotýká, že výkon práva na přístup k dokumentům podle čl. 255 odst. 2 ES je určitým způsobem omezen. Uplatnění povinnosti transparentnosti žalobkyní nemůže tedy zmařit účinky výjimek stanovených v nařízení č. 1049/2001.
- 151 Komise odmítá tvrzení, že odepření přístupu k požadovanému dokumentu může vést k podezření, že nepřijala své rozhodnutí zcela nestranně. Připomíná, že je povinna odepřít přístup k dokumentu tehdy, když jsou splněny podmínky k uplatnění některé z výjimek stanovených v nařízení č. 1049/2001, a že tudíž nemůže udělit přístup k dokumentu, na který se vztahuje některá z výjimek, aby tak mohla vyvrátit obvinění z podvodu.

– Závěry Tribunálu

- 152 Podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001 neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany soudního řízení a právního poradenství.
- 153 Komise odmítla zpřístupnit stanovisko své právní služby ze dne 10. října 2002 ohledně uplatnění čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89, tj. dokument uvedený výše v bodě 1 pod písm. g), přičemž se opírala o výše uvedené ustanovení.
- 154 Předně je třeba podotknout, že uvedený dokument, předaný Tribunálu (viz bod 23 výše), obsahuje nejen podle svého označení právní stanovisko vydané právní službou Komise. Tento dokument musí být tudíž v plném rozsahu považován za právní

poradenství ve smyslu čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001, které může spadat do působnosti výjimky stanovené tímto ustanovením.

- 155 Dále je třeba určit, zda by zpřístupnění tohoto právního stanoviska porušilo ochranu právního poradenství ve smyslu čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 156 V tomto ohledu je třeba připomenout, že výjimku týkající se právního poradenství je třeba vykládat tak, že jejím účelem je chránit zájem Komise žádat o právní stanoviska a obdržet nezávislá, objektivní a úplná stanoviska. Nebezpečí porušení tohoto zájmu musí být, aby jej bylo možno uplatňovat, rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické (rozsudek Turco, bod 68 výše, body 42 a 43).
- 157 V projednávané věci napadené rozhodnutí odůvodňuje odepření zpřístupnění dotčeného stanoviska tím, že právní stanoviska jsou interními dokumenty, jejichž základním cílem je poskytnout Komisi a jejím službám názory k právním otázkám, na jejichž základě Komise a její služby zaujímají konečná stanoviska. Je zásadní, aby tato stanoviska mohla být poskytována zcela otevřeně a objektivně. V projednávané věci by mělo předání stanoviska právní služby Komise a otázek položených právní službě GŘ „Hospodářská soutěž“ za účinek zveřejnění interní diskuze ohledně působnosti čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89. Kdyby uvedená právní služba musela vzít v potaz následné zveřejnění svého stanoviska, nevyjádřila by se zcela nezávisle. Vypracování písemného stanoviska k této otázce by tak ztratilo veškerý smysl, což by Komisi připravilo o základní nástroj k řádnému plnění jejích úkolů.

- 158 Je třeba uvést, že okolností, na kterou Komise poukazuje v napadeném rozhodnutí k odůvodnění uplatnění dotčené výjimky, není pouhá okolnost, že dotčený dokument je právní stanovisko, nýbrž to, že by zpřístupněním tohoto stanoviska mohly být veřejnosti předány informace ohledně interních diskuzí mezi GR „Hospodářská soutěž“ a právní službou Komise týkajícími se působnosti čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89.
- 159 Zpřístupnění dotčené zprávy by mohlo přimět právní službu Komise k tomu, aby v budoucnu postupovala při vypracovávání takovýchto zpráv zdrženlivěji a opatrněji, aby nedošlo k zásahu do schopnosti Komise rozhodovat v oblastech, v nichž jedná jako správa.
- 160 Je rovněž třeba uvést, že v projednávané věci je riziko porušení ochrany právního poradenství podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001 přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické. Vedle důvodů uvedených v bodech 157 a 159 výše totiž zpřístupnění těchto stanovisek může Komisi dostat do choulostivé situace, kdy by její právní služba byla nucena před Tribunálem hájit stanovisko, které by se lišilo od stanoviska, jež coby poradce služeb pověřených projednáním věci uplatňovala v rámci interních debat, které probíhaly během správního řízení. Avšak riziko, že nastane takový rozpor, může značně ovlivnit jak svobodu názoru uvedené právní služby a její možnost účinně hájit před soudem Unie, rovnocenně s ostatními zákonnými zástupci jednotlivých účastníků soudního řízení, konečné stanovisko Komise, tak vnitřní rozhodovací proces tohoto orgánu. Komise totiž rozhoduje kolegiálně v závislosti na konkrétním úkolu, jenž je jí svěřen, a musí mít svobodu hájit právní stanovisko, které se liší od stanoviska původně přijatého její právní službou.
- 161 Kromě toho na rozdíl od případů, kdy orgány vykonávají své legislativní funkce, v nichž by měl být podle bodu 6 odůvodnění nařízení č. 1049/2001 poskytnut širší přístup k dokumentům (rozsudek Turco, bod 68 výše, bod 46), spadá sporné právní stanovisko do rámce čistě správních funkcí Komise. Zájem veřejnosti na získání dokumentu na základě povinnosti transparentnosti, jejímž cílem je umožnit občanům blíže

se účastnit rozhodovacího procesu a zaručit, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost, nemá stejnou váhu, jde-li o dokument, jenž je součástí správního postupu, jehož cílem je uplatnění pravidel, kterými se řídí kontrola spojování podniků, nebo práva hospodářské soutěže obecně, jako v případě, kdy se jedná o dokument týkající se postupu, v jehož rámci dotyčný orgán vystupuje jako zákonodárce.

- 162 Výtku žalobkyně, že by zpřístupnění stanoviska právní služby uvedeného v bodě 1 výše pod písm. g) neporušilo ochranu právního poradenství, je tudíž třeba odmítnout.
- 163 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že první a druhý žalobní důvod jsou opodstatněné, s výjimkou odepření zpřístupnění stanoviska právní služby uvedeného v bodě 1 výše pod písm. g).

Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na alespoň částečný přístup k požadovaným dokumentům

Argumenty účastnic řízení

- 164 Žalobkyně napadá odepření částečného přístupu k požadovaným dokumentům podle čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 ze strany Komise. Má za to, že Komise neposoudila administrativní zátěž, kterou by představovalo vypracování nedůvěrných znění požadovaných dokumentů, jelikož neprovedla konkrétní a individuální přezkum těchto

dokumentů. Judikatura dává přednost právu veřejnosti na přístup k dokumentům před zásadou řádné správy a výjimku z tohoto práva lze připustit pouze ve velmi omezených případech a restriktivně.

- 165 Kromě toho Komisi podle žalobkyně nepřísluší posuzovat význam, který by pro žalobkyně mohlo mít předání dílčích částí, jež by případně mohly být zveřejněny v případě částečného přístupu.
- 166 Komise tvrdí, že provedla konkrétní a individuální přezkum jiných požadovaných dokumentů, než jsou ty, které jsou uvedeny v bodě 1 výše pod písm. d). Po tomto přezkumu Komise dospěla k závěru, že zpřístupněny mohly být pouze některé dílčí části a že administrativní zátěž, kterou by představovalo určení těchto částí, byla nepřiměřená veřejnému zájmu na přístup k těmto dílčím částem podle zásady řádné správy.

Závěry Tribunálu

- 167 Článek 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 stanoví, že „pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní“.
- 168 Článek 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 vyžaduje konkrétní a individuální přezkum obsahu každého dokumentu. Jedině takovýto přezkum totiž umožní orgánu posoudit možnost udělit žadateli částečný přístup. Posouzení provedené spíše podle skupin

než s ohledem na konkrétní informace obsažené v těchto dokumentech se v zásadě jeví jako nedostatečné, jelikož přezkum vyžadovaný od orgánu mu musí umožnit konkrétně posoudit, zda se uplatňovaná výjimka skutečně vztahuje na veškeré informace obsažené v uvedených dokumentech (v tomto smyslu viz rozsudek *Franchet a Byk v. Komise*, bod 41 výše, bod 117 a citovaná judikatura).

- 169 V projednávané věci z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že takovýto přezkum požadovaných dokumentů byl proveden. Komise totiž usoudila, že by takovýto přezkum vedl k nepřiměřené administrativní zátěži ve vztahu k veřejnému zájmu na přístup k dílčím částem, které by byly výsledkem uvedeného postupu.
- 170 Podle judikatury platí, že ve výjimečných případech a pouze tehdy, ukáže-li se administrativní zatížení vyvolané konkrétním a individuálním přezkumem dokumentů jako obzvláště tíživé a překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat, může být připuštěna výjimka z této povinnosti přezkumu (rozsudek VKI, bod 41 výše, bod 112).
- 171 Ostatně vzhledem k tomu, že právo na přístup k dokumentům v držení orgánů představuje řešení, které se uplatňuje jako zásada, nese orgán, který se dovolává výjimky související s nepřiměřeností práce, kterou žádost vyžaduje, důkazní břemeno ohledně rozsáhlosti této práce (rozsudek VKI, bod 41 výše, bod 113, a rozsudek Tribunálu ze dne 10. září 2008, *Williams v. Komise*, T-42/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 86).
- 172 Konečně poté, co orgán předložil důkaz o nepřiměřenosti administrativního zatížení nutného ke konkrétnímu a individuálnímu přezkumu dokumentů uvedených v žádosti, má tento orgán povinnost pokusit se dohodnout s žadatelem, aby se

seznámil s jeho zájmem na získání dotčených dokumentů nebo mu umožnil tento zájem upřesnit a aby konkrétně zkoumal možnosti, které má ohledně přijetí opatření méně omezujícího než konkrétní a individuální přezkum dokumentů. Vzhledem k tomu, že právo na přístup k dokumentům představuje zásadu, zůstává přesto orgán v této souvislosti povinen upřednostnit tu volbu, která zůstává pro právo žadatele na přístup nejvýhodnější, přičemž nepředstavuje sama o sobě práci překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat (rozsudek VKI, bod 41 výše, bod 114).

173 Z toho vyplývá, že orgán může upustit od konkrétního a individuálního přezkumu pouze poté, co skutečně prostudoval všechny případné jiné možnosti a v rozhodnutí podrobně vysvětlil důvody, proč tyto jednotlivé možnosti znamenají také nepřiměřenou pracovní zátěž (rozsudek VKI, bod 41 výše, bod 115).

174 V projednávané věci je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí, které žalobkyni celkově odpírá veškerý částečný přístup, může být zákonné pouze tehdy, když Komise předem konkrétně vysvětlila důvody, proč alternativní řešení ke konkrétnímu a individuálnímu přezkumu každého z uvedených dokumentů rovněž představují nepřiměřenou pracovní zátěž.

175 Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však nevyplývá, že Komise konkrétně zvažila různé možnosti, které se jí nabízely k tomu, aby podnikla kroky, které by pro ni neznamenal nepřiměřenou pracovní zátěž, ale naproti tomu by zvýšily vyhlídky na to, že žalobkyni bude možno poskytnout částečný přístup k dotyčným dokumentům alespoň v rozsahu části její žádosti. Z napadeného rozhodnutí zejména nevyplývá, že Komise konkrétně prostudovala možnost dotázat se podniků, které předaly některé

z požadovaných dokumentů, zda by mohlo být žalobkyni předáno nedůvěrné znění těchto dokumentů.

- 176 Z výše uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, v němž odpírá částečný přístup ke všem požadovaným dokumentům, aniž z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že byl proveden konkrétní a individuální přezkum každého z těchto dokumentů, a aniž Komise konkrétně vysvětlila důvody, proč jiná řešení, než je konkrétní a individuální přezkum každého z uvedených dokumentů, představovala nepřiměřenou pracovní zátěž.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

Argumenty účastnic řízení

- 177 Žalobkyně zdůrazňuje, že žádost o přístup nemá za cíl bránit výlučně soukromé zájmy. Má podle ní též za cíl chránit nenarušenou hospodářskou soutěž na vydavatelských trzích ve Francii a vyhnout se obcházení pravidel týkajících se kontroly spojování podniků podvodným využitím čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89. Zpřístupnění požadovaných dokumentů tedy podle žalobkyně odůvodňuje na základě čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001 převažující veřejný zájem.

- 178 Komise tvrdí, že žalobkyně neprokázala existenci převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění požadovaných dokumentů. Použití požadovaných dokumentů žalobkyní na podporu její žaloby namířené proti rozhodnutí o slučitelnosti nelze považovat za převažující veřejný zájem. Takováto žaloba se totiž váže na existenci osobního právního zájmu na podání žaloby a byla by nepřípustná, kdyby žalobkyně jednala ve jménu veřejného zájmu.
- 179 Navíc, i za předpokladu, že by předmětem žaloby žalobkyně byl veřejný zájem, relevantní není to, jak žadatel hodlá dokumenty využít, nýbrž zpřístupnění, které musí být odůvodněno převažujícím veřejným zájmem. Důvodem ke zpřístupnění dokumentů ve jménu převažujícího veřejného zájmu by měly být zvláštní znaky dokumentů, nezávisle na cíli sledovaném žalobkyní. V projednávané věci tomu tak není.
- 180 Konečně Komise tvrdí, že k posouzení nezbytnosti požadovaných dokumentů pro obhajobu žalobkyně v projednávané věci je příslušný soud, který rozhoduje o legalitě napadeného rozhodnutí ve věci T-279/04.
- 181 Žalobkyně zdůrazňuje, že může být zároveň právnickou osobou bezprostředně a osobně dotčenou napadeným rozhodnutím a právnickou osobou-občanem Unie, která je oprávněna získat přístup k požadovaným dokumentům. Tvrdí, že zpřístupnění požadovaných dokumentů a jejich využití sledují tentýž cíl, a sice ochranu nenařušené hospodářské soutěže a transparentní uplatňování práva hospodářské soutěže.
- 182 Žalobkyně má za to, že účastníku řízení, v němž může Tribunál nařídít předložení dokumentů, je dovoleno, aby v rámci souběžného řízení napadl rozhodnutí, kterým byl odepřen přístup k těmto dokumentům na základě nařízení č. 1049/2001.

183 Komise tvrdí, že podle judikatury se převažující veřejný zájem uvedený v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001 musí v zásadě lišit od zásad, na kterých je založeno uvedené nařízení, k nimž patří povinnost transparentnosti dovolávaná žalobkyní.

184 Vedlejší účastnice zdůrazňuje, že žádný převažující veřejný zájem neodůvodňuje zpřístupnění dokumentů požadovaných žalobkyní, neboť žádost o přístup k uvedeným dokumentům se zakládá na ryze soukromých zájmech. Ve svých úvodních poznámkách rovněž tvrdí, že žádost o přístup žalobkyně k dokumentům je neoprávněná a odporuje posláním nařízení č. 1049/2001, neboť je odůvodněna jejím individuálním zájmem, a sice obranou jejích práv ve věcech T-279/04 a T-452/04. Poukazuje na to, že judikatura uvedla, že nařízení č. 1049/2001 nemá za cíl chránit individuální zájem, který by ta či ona osoba mohla mít na přístupu k dokumentům orgánů. Judikatura rovněž uznala, že toto nařízení má zaručit přístup všech k veřejným dokumentům, a nikoli pouze přístup žadatele k dokumentům, které se jej týkají, a že nesmí umožnit sledování soukromých zájmů, souvisejících například se žalobou podanou proti orgánům.

Závěry Tribunálu

185 Článek 4 odst. 2 a 3 nařízení č. 1049/2001 uvádí, že výjimky stanovené v těchto odstavcích se uplatní, „neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění [dotyčného dokumentu]“.

186 V napadeném rozhodnutí Komise odmítla shledat, že existoval převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění, protože žádost o přístup byla založena na obraně zájmů žalobkyně v řízení probíhajícím před Tribunálem. Tento zájem je zcela nepochybně zájmem soukromým, a nikoli veřejným. Podle znění nařízení by přitom pouze veřejný zájem mohl mít přednost před nutností chránit zájmy uvedené v odstavcích 2 a 3 článku 4 nařízení č. 1049/2001.

187 S přihlédnutím ke zjištěním učiněným Tribunálem, že se Komise dopustila právního omylu, když se dovolávala výjimek týkajících se ochrany cílů vyšetřování, obchodních zájmů a rozhodovacího procesu, není třeba zkoumat případnou existenci převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění dokumentů, k nimž byl přístup odepřen na základě těchto výjimek.

188 Předem je třeba odmítnout argument vedlejší účastnice, že žádost o přístup žalobkyně je neoprávněná, neboť se zakládá na striktně soukromých zájmech. Článek 6 odst. 1 poslední věta nařízení č. 1049/2001 totiž stanoví, že žadatel nemusí uvádět důvody své žádosti. Vzhledem k tomu, že toto nařízení má za cíl poskytnout obecné právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů, orgán rozhodující o žádosti o přístup nepřihlíží k individuálnímu zájmu, který ta či ona osoba může mít na přístupu k některému z těchto dokumentů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, bod 46 výše, body 43 až 47). Žádost o přístup založenou na striktně soukromých zájmech nelze tudíž považovat za neoprávněnou.

- 189 Naproti tomu je třeba přezkoumat případnou existenci převažujícího veřejného zájmu, který by mohl odůvodnit zpřístupnění stanoviska právní služby uvedeného v bodě 1 výše pod písm. g).
- 190 Podle judikatury převažujícími veřejnými zájmy, které mohou odůvodnit zpřístupnění dokumentu, na který se vztahuje některá z výjimek, jsou zejména zájmy, na kterých je založeno nařízení č. 1049/2001 (rozsudek Turco, bod 68 výše, body 67, 75 a 76). V rozporu s tvrzeními Komise se tudíž převažující veřejný zájem, který může odůvodnit zpřístupnění, nemusí lišit od zásad, na kterých je založeno uvedené nařízení.
- 191 Vzhledem k obecné zásadě přístupu k dokumentům, jak je zakotvena v článku 255 ES, a k bodům 1 a 2 odůvodnění nařízení č. 1049/2001 musí být převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění objektivní a obecný a nelze jej směřovat s individuálními či soukromými zájmy souvisejícími například s řízením o žalobě proti orgánům Společenství, neboť takové individuální či soukromé zájmy nepředstavují prvek relevantní v rámci vážení zájmů, které vyžaduje čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec tohoto nařízení.
- 192 Podle čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 jsou totiž osobami oprávněnými k přístupu k dokumentům orgánů „[v]šichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě“. Z toho vyplývá, že účelem tohoto nařízení je zaručit všem přístup k veřejným dokumentům, a nikoliv pouze přístup žadatele k dokumentům, které se jej týkají (rozsudek ze dne 26. dubna 2005, Sison v. Rada, bod 41 výše, bod 50). Zvláštní zájem, který může uplatňovat žadatel o přístup k dokumentům týkajícím se jej osobně, tedy nemůže být zpravidla rozhodující pro posouzení existence převažujícího veřejného zájmu, ani pro poměření zájmů podle čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001.

- 193 I kdyby se tak ukázalo, že požadované dokumenty jsou nezbytné k obraně žalobkyně v rámci soudního řízení, což je otázkou spadající do přezkumu uvedené žaloby, tato okolnost není relevantní pro poměření veřejných zájmů (viz v tomto smyslu obdobně rozsudek ze dne 26. dubna 2005, *Sison v. Rada*, bod 41 výše, bod 55, a usnesení Tribunálu ze dne 8. června 2005, *SIMSA v. Komise*, T-287/03, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 34).
- 194 Okolnost, že by požadované dokumenty mohly žalobkyni umožnit lépe uplatnit její argumenty v rámci žalob na neplatnost, které podala proti rozhodnutí o slučitelnosti a rozhodnutí o schválení, tedy nemůže zakládat převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění dotčeného právního stanoviska.
- 195 Pokud jde o argument žalobkyně, že by účinkem tohoto zpřístupnění bylo podpořit ochranu nenarušené hospodářské soutěže na vydavatelských trzích ve Francii a vyhnout se obcházení pravidel týkajících se kontroly spojování podniků podvodným využitím čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89, z písemností ve spisu a z obsahu stanoviska právní služby Komise předaného Tribunálu (viz bod 23 výše) nevyplývá, že by zpřístupnění tohoto stanoviska bylo odůvodněno takovýmto převažujícím veřejným zájmem.
- 196 Tento žalobní důvod je tedy třeba zamítnout v rozsahu, v němž cílí prokázat existenci převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění právního stanoviska uvedeného v bodě 1 výše pod písm. g).
- 197 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, v němž odepřelo plný i částečný přístup ke všem požadovaným dokumentům, s výjimkou právního stanoviska uvedeného v bodě 1 výše pod písm. g), a v rozsahu, v němž odepřelo částečný přístup k uvedenému právnímu stanovisku.

K nákladům řízení

- 198 Podle čl. 87 odst. 3 prvního pododstavce jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 199 Za okolností projednávané věci, s ohledem na skutečnost, že Komise byla neúspěšná ve většině svých návrhů, bude projednávaný případ spravedlivě posouzen, pokud Komise ponese vlastní náklady řízení a uloží se jí rovněž náhrada devíti desetin nákladů řízení vzniklých žalobkyni.
- 200 Vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL

rozhodl takto:

- 1) **Není již namístě rozhodnout o legalitě rozhodnutí Komise Evropských společenství D (2005) 3286 ze dne 7. dubna 2005 v rozsahu, v němž odepřelo plný i částečný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 tohoto rozsudku pod písm. a) až c) a v bodě 2 tohoto rozsudku pod písm. h) a j).**
- 2) **Rozhodnutí D (2005) 3286 se zrušuje v rozsahu, v němž odpírá plný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 tohoto rozsudku pod písm. d), e), g) a h) a v bodě 2 tohoto rozsudku pod písm. b) až d), f), g) a i), s výjimkou stanoviska právní služby Komise uvedeného v bodě 1 tohoto rozsudku pod písm. g).**

- 3) **Rozhodnutí D (2005) 3286 se zrušuje v rozsahu, v němž odpírá částečný přístup k dokumentům uvedeným v bodě 1 tohoto rozsudku pod písm. d), e), g) a h) a v bodě 2 tohoto rozsudku pod písm. b) až d), f), g) a i).**

- 4) **Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**

- 5) **Komise ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada devíti desetin nákladů vzniklých Éditions Odile Jacob SAS.**

- 6) **Lagardère SCA ponese vlastní náklady řízení.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. června 2010.

Podpisy.